

Sanjao sam da bi život trebalo da bude radost

Hladno, tiho jutro. Vetar se probijao kroz paru, izmaglicu i dim, a na leđima je nosio mnoštvo sitnih pahulja, vukući za sobom bledu zimsku svetlost. Prolazio je pored bujnih jela i borova, ispod kamenih mostova, velikih i malih, milujući ledenu vodu pod njima. Vijugao je širokim putevima i uskim ulicama, preletao preko crvenih krovova, raspršujući sneg na njima i kucao na oslikane prozore njihovih kuća. Iznenada je zastao pod prozorom jedne uvučene kuće, s hukom puštajući pahulje da se razlete.

Kroz zamagljeno okno dopirala je topla svetlost sveća koje su visoko i mirno gorele na trpezarijskom stolu. U uglu sobe opojno je mirisala tamno zelena jelka, mešajući se sa slatkim mirisom kolača koji je porodica jela za stolom. Jedino se čulo zveckanje escajga i pucketanje vatre u ognjištu. Svi za stolom su se blago smešili. Porodica za prazničnom trpezom, topla soba ušuškana u mirnu radost.

Negde u daljini začula su se zvona i vetar uz huk ode od prozora porodične kuće, ostavljajući za sobom njenu toplotu i sve sitne pahulje. Leteo je hitro, ka sivom teškom nebu. Prosekao je oblake i vinuo se visoko, kraj meseca i pored zvezda, tamo gde vetrovi spavaju.

Osetim hladnoću, vlažno peckanje na obrazima. Veliko drvo stresa sneg, po mojoj kosi i ramenima. Nasmejao sam se snežnoj belini oko sebe. Čula se divlja patka kako praćaka u jezeru, osim toga, park je bio potpuno tih.

Otresao sam pahulje sa poderane jakne promrzlim prstima i ustao sa smrznute zemlje pod starom jelom. Ponovo sam se osmehnuo, a onda mi je pogled pao dole, na sneg pored mene prekriven slomljenim staklom, i setio sam se da sam ponovo iskusio radost, sanjao sam je. Pošao sam, a dok sam se probijao kroz sneg, hladan vetar mi je polako skidao poslednji osmeh sa lica.